

positum formaliter, maximam in genere Physico præferret vnitatem.

Ad decimā quartam.

Ad decimam quartam. Dicitur quod totum includat formaliter materiam, & formam in illam tertiam Entitatem transactas, & per consequens nihil addat supra illas, bene tamen supra illas vnitas, id est diuersa est entitas, dum partes sunt transactæ, & dum sunt tantum vnitas; dum enim sunt solum vnitas, non adhuc est totum; at quando sunt transactæ, tunc est totum. Ex quo patet Responso ad Confirmationem: humanitas enim, aut homo nihil est aliud, quam materia, & forma, non quidem vnitas tantum, sed & transactæ.

Ad decimā quintam.

Ad decimam quintam. Responde in destructione hominis deperdi non modò vnionem partium, sed & earum transactionem, & per consequens illam tertiam entitatem, quæ homo formaliter est homo: seu deperdi formam totius, idè que in eius generatione acquiri formam totius.

Ad decimā sextam.

Ad decimam sextam. Dic senarium non modò esse sex vnitates vnitas, sed etiam transactas in illam tertiam entitatem, quæ dicitur senarius numerus. Deinde illud exemplum de senario, est de composito per aggregationem: at in præsentibus est sermo de composito Physico substantiali, & essentiali, quare non est ad propositum? Respondent alij quod licet senarius numerus includat sex vnitates particulares, & vniam totalem, quæ scilicet est ipsum totum; non sequatur tamen quod sex sint septem, quia numerus accipit solum variationem ex vnitatibus particularibus, non autem ex vnitate, quæ est totum.

Ad decimā septimam.

Ad decimam septimam. Nego antecedens & eius probationem; nam effectus formæ non est in ordine ad materiam, loquendo de principali effectu, & de effectu *in quod*. Item nec effectus materiæ est ad formam, sed ad compositum; nam quando forma tribuit aliquem effectum materiæ, est in ordine ad compositum. Idem dic de materia, vltimatè enim, & completè sunt veræ causæ compositi *in facto esse*; quare ne quidem vnite erunt ipsummet formale compositum, seu prædicta tertia entitas.

CLYPEVS QVARTVS.

Respondetur in fauorem Thomistarum rationibus Scotisticis.

Num. 11. Soluuntur rationes probantes vnitas distingui à suis partibus ante opus intellectus. Ad primam.

Poterit quispiam fundamenta Scotistarum subsequente modo concutere.

Dicendo ad primum Aristotelem loqui de numero formaliter sumpto, dicitur quæ formalem senarium numerum non componi ex tribus, & tribus formaliter sumptis, sed tantum materialiter consideratis, id est ratione suarum vnitarum, seu quod numerus senarius non sit duo in diuidua ternarij, quod est verum. Idem dic de syllaba Ba, quæ non est B & A. formaliter sumpta. Ad aliud de lib. 8. Metaph. Dic loqui Aristot. de partibus non vnitis. Item substantiam Physicam diuidi in materiam & formam non vnitas, & compositum, quod vtramque vniam importat,

Ad secundum. Dic ad minorem partes vnitas in recto non ordinari ad ipsum totum, sed esse ipsummet totum; at vnitas in obliquo ordinari ad ipsum totum, sicque ab ipso distingui: per partes vnitas in recto intellige, quando sic v. g. proferuntur, materia, & forma vnitas, sunt ipsummet totum, & formaliter. & hoc est verum: at si dicatur, materia cum forma, aut forma cum materia, seu vnitas materiæ, est totum, hoc est falsum; in hoc enim sensu importatur, seu significatur, quod forma exercendo suam causalitatem circa materiam, & materia circa formam ordinentur ad constitutionem totius, sintque eius causæ: cum verò dicitur: materia & forma vnitas, nulla tunc significatur causalitas, ergo sunt ipsummet totum.

Ad secundam.

Ex quo etiam patet Responso ad tertium.

Ad tertiam.

Ad quartum verò dicent esse discrimen inter totum Physicum, & totum per aggregationem, quod partes huius totius non se habeant per modum actus, & potentia, at partes totius Physici se habeant per modum actus, & potentia, & per consequens efficiant vnum per se substantiale, quod non præstat totum per aggregationem. Ad confirmationem Respondetur, quod licet vtrumque totum nihil sit aliud quam suæ partes vnitas, non desinat aliunde intercedere magnum discrimen, nempe quod totum per accidens solum dicat coæruationem partium potius per modum contigui, quam continui, at è contra totum Physicum; Rursus totum Physicum habet maiorem vnionem, & maiorem proportionem.

Ad quartam.

Ad quintum Respondent alij, quæ conueniunt toti, conuenire etiam partibus simul sumptis, & vnitis in recto. Alij dicunt ad verificationem contradictoriorum sufficere distinctionem rationis ratiocinatoræ, & ob id totum dici generari, non verò partes etiam vnitas.

Ad sextam.

Ad sextum. Dicent ex illo argumento tantum inferri, quod differant partes vnitas à composito in modo loquendi, & modo concipiendi; diuersus autem modus concipiendi variat locutionem, non tamen est necesse vt variet entitatem; & proinde licet totum dicatur componi ex partibus, partes verò non componi ex partibus; attamen non debet ex hoc inferri, quod totum sit diuersa entitas à partibus vnitis, sed solum quod habeat diuersam conceptibilitatem.

Ad septimam.

Ad septimum. Nega maiorem; nam totum vniuersale continet suas partes tantum potestatiuè; animal enim continet rationale, & irrationale potestatiuè: at totum Physicum continet suas partes transactas actualiter, & formaliter, imò nihil est aliud, quam prædictæ partes. Caterum licet in hoc conuenirent totum vniuersale, & essentialia seu Physicum, attamen in multis alijs dicerentur differre; vnum enim est Metaphysicum, aut Logicum, & aliud Physicum: vnum est potestatiuum, & aliud actuale, &c.

Ad octauam.

Ad octauum. Dicent totum diuidi in partes non vnitas, vnde non erit illarum partes, aut etiam potest negari maior, nam domus diuiditur in fundamentum.